Ceturtdiena, 2021. gada 16. septembris

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2021)0383

ES un Krievijas politisko attiecību ievirze

Eiropas Parlamenta 2021. gada 16. septembra ieteikums Padomei par Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos par ES un Krievijas politisko attiecību ievirzi (2021/2042(INI))

(2022/C 117/18)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju, jo īpaši 2014. gada 18. septembra rezolūciju par stāvokli Ukrainā un pašreizējo stāvokli ES un Krievijas attiecībās [1], 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par stratēģiski militāro stāvokli Melnās jūras baseinā pēc tam, kad Krievija nelikumīgi anektēja Krimu [2], 2017. gada 16. marta rezolūciju par Krievijā ieslodzītajiem Ukrainas pilsoņiem un stāvokli Krimā [3], 2018. gada 14. jūnija rezolūciju par okupētajām Gruzijas teritorijām desmit gadus pēc Krievijas iebrukuma [4], 2016. gada 23. novembra rezolūciju par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai [5], 2019. gada 12. marta rezolūcija par stāvokli ES un Krievijas politiskajās attiecībās [6], 2019. gada 19. septembra rezolūciju par Eiropas atceres nozīmi Eiropas nākotnei [7], 2019. gada 19. decembra rezolūciju par Krievijas likumu par ārvalstu aģentiem [8], 2020. gada 17. septembra rezolūciju par stāvokli Krievijā: Alekseja Navaļnija noindēšanas mēģinājumu [9], 2021. gada 21. janvāra rezolūciju par Alekseja Navaļnija aizturēšanu [10], 2021. gada 29. aprīļa rezolūciju par Krieviju, Alekseja Navaļnija lietu, militāro spēku koncentrēšanos pie Ukrainas robežas un Krievijas īstenotiem uzbrukumiem Čehijas Republikā [11] un 2021. gada 10. jūnija rezolūciju par Vācijas NVO iekļaušanu Krievijas nevēlamo organizāciju sarakstā un Andreja Pivovarova aizturēšanu [12],

— ņemot vērā ANO Statūtus, ANO Jūras tiesību konvenciju, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par civilajām un politiskajām tiesībām un Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),

— ņemot vērā Krievijas Federācijas dalību Eiropas Padomē un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO) un no šādas dalības izrietošās saistības un pienākumus,

— ņemot vērā ES ierobežojošos pasākumus, kas īstenoti, reaģējot uz krīzi Ukrainā, un kas ir spēkā kopš 2014. gada,

— ņemot vērā Minskas vienošanos īstenošanas pasākumu paketi, kura tika pieņemta un parakstīta Minskā 2015. gada 12. februārī un kuras pilnu tekstu apstiprināja ar ANO Drošības padomes 2015. gada 17. februāra rezolūciju Nr. 2202 (2015),

---

(1) OV C 234, 28.6.2016., 14. lpp.
(2) OV C 407, 4.11.2016., 74. lpp.
(3) OV C 263, 25.7.2018., 109. lpp.
(4) OV C 28, 27.1.2020., 97. lpp.
(5) OV C 224, 27.6.2018., 58. lpp.
(6) OV C 23, 21.1.2021., 7. lpp.
(7) OV C 171, 6.5.2021., 25. lpp.
(8) OV C 255, 29.6.2021., 54. lpp.
(9) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0232.
(10) Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0018.
(11) Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0159.
(12) Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0291.

— ņemot vērā 2016. gada 14. marta ES Ārlietu padomes sanāksmes rezultātus, jo īpaši vienošanos par pieciem vadošajiem principiem Eiropas Savienības politikā attiecībā uz Krieviju, un 2021. gada 24. un 25. maija Eiropadomes secinājumus par Krieviju un 2021. gada 24. jūnija secinājumus par ārējām attiecībām,

— ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2021. gada 16. jūnija kopīgo paziņojumu "ES un Krievijas attiecības – pretspars, stingrība un iesaiste" (JOIN(2021)0020),

— ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 10. jūnija kopīgo paziņojumu "Ar Covid-19 saistītās dezinformācijas apkarošana, pamatojoties uz faktiem" (JOIN(2020)0008),

— ņemot vērā Starptautiskās Krimas platformas 2021. gada 23. augusta kopīgo deklarāciju,

— ņemot vērā Reglamenta 118. pantu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0259/2021),

A. tā kā Krievija ir neatņemama Eiropas kontinenta daļa un Savienības lielākā kaimiņvalsts un tā kā vēsturiski pastāv spēcīga abpusēja atkarība un kultūras un cilvēcisku saiknes starp Krieviju un ES dalībvalstīm; tā kā notikumi Krievijā, ņemot vērā tās politiku un varas iestāžu specifiku, tiešā veidā skar ES un tās tuvākās kaimiņvalstis; tā kā, neskatoties uz 2014. gadā noteiktajiem šķēršļiem, ES joprojām ir Krievijas lielākā tirdzniecības partnere, turpretim Krievija ir ES piektā lielākā tirdzniecības partnere; tā kā ES ir lielākā investore Krievijā;

B. tā kā Parlaments nošķir Krievijas tautu no prezidenta Putina režīma — stagnējošas autoritārās kleptokrātijas, kuru vada oligarhu loka ieskauts prezidents, kas valdīs līdz mūža beigām; tā kā šajā ieteikumā ierosinātās kritiski svarīgās darbības ir vērstas pret prezidenta Putina režīmu un tā noziedzīgajām darbībām un pretdemokrātisku politiku, vienlaikus uzsverot, ka steidzami jāaizsniedzas līdz Krievijas pilsoņiem, lai parādītu viņiem, ka Eiropas Savienība ir gatava pievērsties viņu bažām;

C. tā kā ES galvenās intereses ir saglabāt brīvību, stabilitāti un mieru Eiropas kontinentā un ārpus tā robežām, kas ir viens no galvenajiem ES stratēģiskās un ārpolitikas programmas uzdevumiem, taču to apdraud Krievijas varas iestāžu agresīvā politika;

D. tā kā Krievijai var būt demokrātiska nākotne; tā kā Krievijas iedzīvotāji, tāpat kā ikviens cilvēks, vēlas īstenot tādas universālas vērtības kā brīvība un demokrātija; tā kā ES ir jāpiedāvā Krievijas iedzīvotājiem konkrēti priekšlikumi savstarpēji izdevīgas sadarbības īstenošanai,

E. tā kā ES stratēģijā attiecībā pret Krieviju jāapvieno divi būtiski mērķi, un tie ir, pirmkārt, apturēt Kremļa ārējo agresiju un represijas iekšzemē un, otrkārt, veidot sadarbību ar Krievijas iedzīvotājiem un palīdzēt viņiem veidot citādu Krievijas nākotni, kas nodrošinātu ieguvumu visiem Eiropas kontinenta iedzīvotājiem, tostarp Krievijas iedzīvotājiem;

F. tā kā ES attiecības ar Krievijas Federāciju balstās uz starptautisko tiesību principiem, EDSO izveides pamatā esošajiem principiem, demokrātiju, konfliktu mierīgu atrisināšanu un labām kaimiņattiecībām; tā kā pašreizējā Krievijas valdība ir izrādījusi necieņu pret šiem principiem, lai gan bija apņēmusies tos ievērot; tā kā Krievija izmanto citas starptautiskās organizācijas, galvenokārt ANO un EDSO, lai neļautu īstenot tiesiskumu un atrisināt konfliktus visā pasaulē;

G. tā kā Krievija 2019. gadā no jauna pievienojās Eiropas Padomei, taču joprojām plaši turpinās cilvēktiesību pārkāpumi un Krievija atsakās ievērot Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus;

H. tā kā prezidenta Putina ārpolitika ir nepārprotami agresīva un revizionistiska, jo viņš vēlas tikt uzlūkots par Krievijas interešu aizstāvi un cenšas iegūt kontroli pār bijušās Padomju Savienības teritorijām, kuras viņš uzskata par zaudētām pēc Padomju Savienības sabrukuma, kā arī teritorijām ārpus bijušās PSRS; tā kā prezidenta Putina režīma mērķi cita starpā ir šādi: nodrošināt sev lielvaras autoritāti; palielināt režīma intervenci bijušajās Padomju Savienības valstīs un citās valstīs; panākt, ka lielvaru suverenitāte ir pārāka pār citu valstu suverenitāti; izmantot ārvalstīs dzīvojošo etnisko krievu aizsardzību kā attaisnojumu hibrīdkaram un dezinformācijas izplatīšanai; izmantot tā saucamo iesaldēto konfliktu teritorijas kā stratēģisku elementu, lai iejauktos attiecīgo valstu norisēs un liegtu tām tuvināties ES un NATO; izmantot energoresursus un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas praksi kā manipulācijas un šantāžas

instrumentus; apdraudēt liberālas demokrātijas modeli un sludināt Krievijas morālo pārākumu un Rietumu morālo pagrimumu; apspiest demokrātiju, demokrātisko opozīciju un personu tiesības paust brīvu gribu Krievijā; tā kā prezidenta Putina režīms jo īpaši noraida multilaterālismu un uz tiesiskumu balstītu starptautisko kārtību, neievēro starptautiskās tiesības, tostarp principus, kas ietverti ANO Statūtos, 1975. gada Helsinku Nobeiguma aktā un 1990. gada EDSO Parīzes Hartā, kā to cita starpā apliecina 2020. gadā pieņemtie Konstitūcijas grozījumi, kuru pieņemšanas procesu Eiropas Padomes komisija "Demokrātija caur tiesībām" (Venēcijas komisija) ir atzinusi par "nepārprotami nepiemērotu" un tādu, kas pārkāpa gan Krievijas pašas tiesību aktus, gan tā EDSO puses saistības; tā kā Krievija nav izpildījusi vairāk nekā tūkstoti Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) pieņemto spriedumu;

I. tā kā pašreizējais Krievijas režīms apdraud mieru un drošību Eiropā, turpinot sistemātiski pārkāpt pašas iedzīvotāju cilvēktiesības, kā arī ar agresīvu rīcību ārpolitikā, tostarp, bet ne tikai, ar: plaša mēroga militārajām mācībām un militāro spēku koncentrēšanu; nelikumīgo un vardarbīgo Krimas okupāciju un aneksiju; Ukrainas, Gruzijas un Moldovas Republikas teritoriālās integritātes pārkāpšanu un šo valstu destabilizāciju; atbalstu iesaldētiem konfliktiem un pamiera neievērošanu Gruzijā un Ukrainā; iespējamie teroraktiem ES dalībvalstu, piemēram, Čehijas, teritorijā; kiberuzbrukumiem un uzbrukumiem sensitīvai infrastruktūrai ES dalībvalstīs; starptautisko tiesību pārkāpumiem; iejaukšanos vēlēšanās un Baltijas jūras un Melnās jūras reģiona valstu jūras un gaisa telpas pārkāpšanu; tā kā ES nespēja adekvāti reaģēt uz Krievijas agresijas dažādām izpausmēm, kopš agresijas, kas 2008. gadā, kas bija vērsta pret Gruziju, pamudināja Krieviju turpināt savas agresīvās militārās un politiskās kampaņas gan kaimiņvalstīs, gan citur pasaulē, tādējādi vājinot un graujot uz noteikumiem balstīto starptautisko kārtību un stabilitāti Eiropā un citviet pasaulē;

J. tā kā Krievijas administrācija turpina koncentrēt uzbrukuma ieročus un izvietot karaspēku ES robežu tuvumā Kaļiņigradas anklāvā;

K. tā kā saskaņā ar NATO Pārdomu grupas nesen veikto novērtējumu pašreizējais Krievijas režīms rada ilgtermiņa draudus Eiropas drošībai; tā kā Krievija ir izveidojusi jaunas militārās bāzes un modernizējusi vecās militārās bāzes valsts ziemeļos; tā kā Krievija ir savu Ziemeļu floti ir paaugstinājusi uz kara apgabala līmeni, paplašinājusi dažādus bruņoto spēku sektorus un pārskatījusi bastiona aizsardzības koncepciju, kuras mērķis ir aizsargāt Krievijas stratēģiskās spējas; tā kā NATO klātbūtnes stiprināšanai pie NATO austrumu robežas ir bijusi ļoti būtiska atturoša ietekme uz Krievijas destabilizējošām darbībām, tostarp uz militāro spēku koncentrēšanu rietumu militārajā apgabalā; tā kā ieroču kontroles sistēmas sabrukums attiecībās ar Krieviju (piemēram, izstāšanās no Līguma par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem un "Atvērto debesu" līguma) un progresa trūkums kodolatbruņošanās jomā saskaņā ar Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, kā arī Krievijas nevēlēšanās slēgt jaunu nolīgumu par kodolieroču aizliegumu nopietni apdraud Eiropas iedzīvotāju drošību; tā kā vienlaikus notiek Krievijas kodolieroču un parasto ieroču arsenāla un to nogādes līdzekļu bīstama modernizācija, kā arī destabilizējošu tehnoloģiju ieviešana (ar taisnplūsmas dzinēju aprīkotas kodolraķetes, torpēdas u. c.),

L. tā kā jo īpaši 2021. gada martā un aprīlī Kremļa režīms būtiski palielināja savu militāro klātbūtni uz Ukrainas austrumu un ziemeļu robežas ar Krieviju, kas ir lielākā Krievijas karaspēka koncentrēšana kopš 2014. gada; tā kā Kremļa režīms ir apturējis tiesības citu valstu karakuģiem un komerckuģiem šķērsot Melnās jūras daļu Kerčas šauruma virzienā, kas ir pretrunā ANO Jūras tiesību konvencijas, kuras dalībvalsts Krievija ir, garantētajām navigācijas tiesībām;

M. tā kā Krievija pastāvīgi sniedz politisku un ekonomisku atbalstu Aleksandra Lukašenko nelikumīgajam un nosodāmajam režīmam Baltkrievijā; tā kā prezidenta Putina politiskais un ekonomiskais atbalsts Lukašenko nelikumīgā režīma dzīvotspējas nodrošināšanai, ir vienīgais iemesls, kādēļ A. Lukašenko joprojām var turpināt brutāli vērsties pret tiem Baltkrievijas iedzīvotājiem, kuri prasa ievērot cilvēktiesības, nodrošināt brīvas un pārredzamas vēlēšanas, kā arī tiesiskumu un taisnīgumu; tā kā nesenajiem politiskajiem notikumiem Baltkrievijā un Krievijā ir daudzas kopīgas iezīmes un procesi abās valstīs ļoti būtiski ietekmē cits citu; tā kā protesti pret autoritāro režīmu un prasības par pārmaiņām Baltkrievijā iedvesmo Krievijas iedzīvotājus uz līdzīgu rīcību; tā kā pirms gaidāmajām Valsts domes vēlēšanām 2021. gada septembrī Kremlis pastiprina politiskās opozīcijas apspiešanu, ierobežojot un liedzot dalību tajās un traucējot opozīcijas politiķiem kandidēt, un šādā veidā iznīcina politisko konkurenci, atņemot iespēju sarīkot godīgas vēlēšanas, kā to 2020. gada augustā izdarīja Baltkrievijas diktatūra;

N. tā kā Putina vadītā Krievija turpina mēģināt destabilizēt ES Austrumu partnerības kandidātvalstis un asociētās valstis, lai radītu šķēršļus to Eiroatlantiskās integrācijas procesam vai apturētu to; tā kā tiek izmantota pasu piešķiršanas politika, lai ar tās palīdzību palielinātu Krievijas tautiešu skaitu un *de facto* integrētu Krievijā tās okupēto un separātisko teritoriju pilsoņus, it īpaši Piedņestras, Dienvidosetijas, Abhāzijas, Donbasas un Krimas pussalas iedzīvotājus; tā kā šādas Krievijas darbības ir pretrunā starptautiskajām tiesībām;

O. tā kā Krievijas 2020. gadā īstenotās konstitucionālās reformas ir mēģinājums pārskatīt vēsturi laikposmā pēc Otrā pasaules kara, spodrināt Padomju Savienības mantojumu un izcelt Krieviju kā Padomju Savienības pēcteci, turklāt ar minētajām reformām tika ieviestas tiesības iejaukties citās valstīs, lai aizstāvētu Krievijas tautiešus, un ar likumu aizliegtas diskusijas par Krievijas piesavināto zemju atgriešanu citām valstīm;

P. tā kā ES būtu cieši jāuzrauga Krievijas nostāja un iesaistīšanās Afganistānā, jo Krievija cenšas izmantot Rietumu aiziešanu no Afganistānas savā labā un aizpildīt radušos varas vakuumu;

Q. tā kā tās ES dalībvalstis, kuras pieļauj dubultpilsonību, ir pakļautas Krievijas pasu piešķiršanas politikai; tā kā ES dalībvalstis, kuras ieviesa tā dēvēto *zelta pasu* režīmu, sniedz iespēju Kremlim lojālām personām baudīt Eiropas dzīves kvalitāti par Krievijas iedzīvotājiem nozagtu naudu un pārnest korupciju uz ES;

R. tā kā Krievija īsteno naidīgu "krievu pasaules" koncepciju, ar ko bruģē ceļu intervencei citās valstīs, lai aizsargātu Krievijas tautiešus; tā kā "krievu pasaules" koncepciju ES dalībvalstu oficiālajās valodās popularizē valstij piederošas mediju platformas, piemēram, *"Russia Today"* (RT) un *"Sputnik"*; tā kā Kremļa propagandas mašinērija izmanto Covid-19 pandēmiju, lai veicinātu ES dalībvalstu šķelšanos, atainotu ES kā nespējīgu tikt galā ar pandēmiju, vairotu šaubas par Eiropas Zāļu aģentūras apstiprinātajām vakcīnām, atturētu ES iedzīvotājus no vakcinēšanās, kā arī lai spodrinātu Krievijas tēlu ES iedzīvotāju acīs, it īpaši popularizējot vakcīnu *Sputnik V*;

S. tā kā neskaitāmas NVO un radikāli grupējumi, tostarp politiskās kustības, saņem Krievijas finansējumu;

T. tā kā Krievija joprojām ir iesaistījusies norisēs vairākos pasaules reģionos, tostarp Rietumbalkānos, Centrālāzijā, Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā, Subsahāras Āfrikā, Latīņamerikā un Arktikas reģionā; tā kā Krievija izmanto savas paramilitārās vienības (Vāgnera grupa), lai atbalstītu diktatūras režīmus visā pasaulē un apdraudētu ES un starptautiskās sabiedrības centienus ierobežot konfliktus, veidot mieru un garantēt stabilitāti; tā kā Rietumbalkānu reģionā, kurā ietilpst arī potenciāli jaunas ES dalībvalstis, ir vērojama spēcīga Krievijas klātbūtne, īpaši tas sakāms par Serbiju; tā kā 2016. gadā Melnkalnē Krievijas militārais izlūkošanas dienests (GRU) bija iesaistīts mēģinājumos gāzt valsts parlamentu, nogalināt premjerministru un izveidot Krieviju atbalstošu un pret NATO vērstu valdību, kā arī novērst Melnkalnes iestāšanos NATO;

U. tā kā attiecībā uz ES Kremļa režīms ir iesaistījis Krievijas aktīvā dienesta izlūkošanas virsniekus munīcijas noliktavas spridzināšanā 2014. gadā, kurā gāja bojā divi Čehijas pilsoņi, kā arī tika radīti būtiski materiāli zaudējumi; tā kā šie paši GRU aģenti bija atbildīgi arī par Sergeja un Jūlijas Skripaļu slepkavības mēģinājumu Apvienotajā Karalistē 2018. gadā, izmantojot militārām vajadzībām izveidoto neiroparalītisko vielu "Novičok"; tā kā GRU aģenti tika apsūdzēti arī par mēģinājumu 2015. gadā Bulgārijā nogalināt ieroču rūpnīcas īpašnieku Emiljanu Gebrevu un vēl divas personas, kā arī Zelimhana Hangošvilli atentātā, kuru 2019. gadā Berlīnē nogalināja Krievijas operatīvie dienesti; tā kā Kremļa režīma nelikumīgās darbības Čehijas, Bulgārijas un daudzu citu ES dalībvalstu, Apvienotās Karalistes un Austrumu partnerības valstu teritorijā ir smags to suverenitātes pārkāpums; tā kā Kremļa režīms nevēlas sadarboties attiecīgo noziegumu izmeklēšanā un piesedz galvenos aizdomās turētos;

V. tā kā ir nožēlojami, ka Krievijas varasiestādes apzināti vai neapzināti grūž savu valsti atkarībā no Ķīnas, kas var tikai vājināt Krievijas Federāciju un visu Eiropas kontinentu un it īpaši nodrošināt iespēju Pekinas varasiestādēm palielināt savu klātbūtni un ietekmi Centrālāzijā un Sibīrijā;

Ceturtdiena, 2021. gada 16. septembris

W. tā kā Kremlis turpina dezinformāciju, propagandu un hibrīdiejaukšanos ES iekšpolitikā un demokrātiskajos procesos, kas apdraud ES pamatvērtības, t. i., demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu, un var apdraudēt valstu valdību politiku, izplatīt neslavu un radīt priekšstatu par Rietumiem kā ienaidnieku, veicināt naidu, neiecietību un nostaļģiju pēc padomju laika, pārrakstīt padomju noziegumu vēsturi un galu galā padziļināt plaisu starp Krieviju un Eiropu, īpašo bijušā komunistiskā bloka valstīm; tā kā ES un tās dalībvalstu iestādes, kā arī stratēģiskas nozīmes objekti un demokrātiskie procesi, piemēram, vēlēšanas, pastāvīgi ir Krievijas kiberuzbrukumu mērķi; tā kā Krievijas Pareizticīgo baznīcas virsvadība atbalsta Putina režīmu; tā kā Krievijas tiesību akti atļauj izvērst represijas pret reliģiskām grupām, kas tiek uzskatītas par ekstrēmistu grupējumiem; tā kā nesenie konstatējumi par ciešo un regulāro saziņu starp Krievijas amatpersonām, tostarp drošības dienesta darbiniekiem, un katalāņu separātistu pārstāvjiem Spānijā prasa padziļinātu izmeklēšanu; tā kā tas varētu būt vēl viens piemērs tam, kā Krievija iejaucas dalībvalstīs un pastāvīgi mēģina izmantot jebkuru jautājumu, ko tā var izmantot, lai veicinātu ES iekšējo destabilizāciju;

X. tā kā rietumvalstu sankcijas pret Krieviju, ieņēmumu samazinājums no fosilā kurināmā eksporta, nekonkurētspējīga ekonomika, lieli militārie izdevumi un valsts sociālie pabalsti ir radījuši Krievijai finansiālas grūtības; tā kā saskaņā ar 2020. gada korupcijas uztveres indeksu Krievija no 180 valstīm ieņem 129. vietu, jo plaši izplatītā valsts līmeņa korupcija ietekmē Krievijas iedzīvotāju saņemto sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti, kuriem joprojām trūkst finansējuma, tostarp sabiedrības veselības aprūpi, kas ir īpaši būtiska pandēmijas laikā; tā kā gandrīz 19 miljoni Krievijas iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa;

Y. tā kā Krievijas Federācija ir piemērojusi sankcijas citu starpā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam *David Sassoli*, Eiropas Komisijas priekšsēdētājas vietniecei *Věra Jourová* un vēl sešām ES dalībvalstu amatpersonām un tā kā šīs sankcijas nepieņemamas un nepamatotas un tām trūkst jebkāda tiesiska pamatojuma; tā kā Krievijas valdība ir apstiprinājusi "nedraudzīgo valstu" sarakstu, kurā iekļauta Čehija un ASV;

Z. tā kā vairāk nekā 60 % ES importa no Krievijas 2019. gadā veidoja enerģētikas produkti; tā kā ES ir jāsamazina tās ekonomikas atkarība, it īpaši enerģētikas nozarē, no Krievijas gāzes piegādēm ES tirgiem, kas patlaban veido 48 % un varētu palielināties; tā kā Eiropas zaļais kurss ir būtisks ES ģeopolitiskās drošības instruments un tā kā saskaņā ar Eiropas Komisijas prognozēm sagaidāms, ka, ja zaļais kurss tiks īstenots, ES naftas un dabasgāzes imports līdz 2030. gadam varētu krasi samazināties, proti, naftas imports varētu samazināties par 78–79 %, savukārt dabasgāzes imports — par 58–67 % salīdzinājumā ar 2015. gada rādītājiem;

AA. tā kā gāzes patēriņš Eiropā ir sasniedzis maksimumu un pašlaik netiek izmantota visa *"Nord Stream"* cauruļvada jauda; tā kā dažu dalībvalstu strīdīgais lēmums būvēt *"Nord Stream 2"* nav savienojams ar Eiropas Savienības vērtībām — solidaritāti un uzticēšanos; tā kā *"Nord Stream 2"* neatbilst Eiropas zaļā kursa mērķiem līdz 2030. gadam vismaz par 55 % samazināt ES siltumnīcefekta gāzu emisijas un līdz 2050. gadam panākt, ka siltumnīcefekta gāzu neto emisijas sasniedz nulli;

AB. tā kā ES būtu jāaicina Krievija garantēt brīvu un netraucētu piekļuvi tā sauktajiem trofeju arhīviem, kas 1944. un 1945. gadā nonāca Maskavā no Padomju Savienības okupētajām teritorijām, kā arī vēsturiskajiem arhīviem un artefaktiem, ko Krievijas impērija aizveda no Eiropas valstīm un kas pašlaik atrodas Krievijā;

AC. tā kā tiesiskums, neatkarīga tiesu vara un brīva prese ir noturīgas demokrātiskas sabiedrības stūrakmeņi;

AD. tā kā Krievijas Federācija ne tikai rada ārēju apdraudējumu Eiropas drošībai, bet arī apspiež pati savus iedzīvotājus; tā kā situācija Krievijā strauji pasliktinās, jo prezidents Putins arvien vairāk apspiež demokrātiskos spēkus, lai apklusinātu tos, kas viņu kritizē paša mājās, , politisko opozīciju un pretkorupcijas aktīvistus, ierobežo viņu pulcēšanās brīvību un traucē viņu un Krievijas pilsoniskās sabiedrības darbību, par ko liecina tas, ka Krievijas iestādes tikai divas nedēļas pēc Alekseja Navaļnija aresta ir aizturējušas vairāk nekā 11 000 miermīlīgo demonstrantu, tādējādi kopējais kopš 2021. gada janvāra aizturēto Krievijas iedzīvotāju skaits ir sasniedzis 15 000; tā kā Krievija turpina nelikumīgi aizturēt savus pilsoņus un vērsties pret opozīcijas līderiem, neatkarīgajiem žurnālistiem, protestētājiem un cilvēktiesību aktīvistiem; tā kā ieslodzījuma apstākļi Krievijā joprojām ir briesmīgi un ieslodzītie tiek spīdzināti un pazemoti un ir pakļauti psiholoģiskiem un fiziskiem uzbrukumiem;

AE. tā kā, pieņemot likumus par "ārvalstu aģentiem" un "nevēlamām organizācijām", Kremļa režīms ļauj stigmatizēt personas, apvienības un plašsaziņas līdzekļus, tādējādi pārkāpjot viņu cilvēktiesības un vārda un biedrošanās brīvību, ierobežojot pilsoņu tiesības iesaistīties un sniegt ieguldījumu Krievijas pilsoniskajā sabiedrībā un apdraudot viņu personīgo drošību; tā kā Kremļa režīms vēl vairāk izvērsa šos tiesību aktus, attiecinot ierobežojumus arī uz personām vai struktūrām, kas atbalsta "ārvalstu aģentus" un "nevēlamas ārvalstu organizācijas", līdz ar to sistēmiski liedzot aktīviem pilsoniskās sabiedrības locekļiem, cilvēktiesību NVO un opozīcijai piedalīties 2021. gada Krievijas parlamenta vēlēšanās; tā kā jo īpašo tie jaunie tiesību akti, kas tika pieņemti 2020. gada decembrī un 2021. gada janvārī, palielināja to personu un grupu loku, kas var tikt atzītas par "ārvalstu aģentiem", un ar tiem tika paplašināta "ārvalstu finansējuma" definīcija un prasības attiecībā uz marķēšanas materiāliem; tā kā jauno tiesību aktu projektu, kas ierosināti 2021. gada maijā, mērķis ir paplašināt tiesību akta par "nevēlamām" organizācijām ietekmi un ar atpakaļejošu spēku piemērot aizliegumu kandidēt Krievijas parlamenta vēlēšanās; tā kā Krievijas varasiestādes turpina vajāt iedzīvotājus par iespējamu sadarbību ar grupējumiem, kas saskaņā ar Krievijas pārmērīgi plašo ekstrēmisma apkarošanas tiesību aktu atzīti par ekstrēmistu grupējumiem; tā kā Krievijas varasiestāžu lēmums Alekseja Navaļnija vadīto Pretkorupcijas fondu atzīt par ekstrēmistu organizāciju nav pamatots, ir diskriminējošs un ir pieņemts ar vienu mērķi, proti, sagraut opozīcijas iespējas sekmīgi piedalīties vēlēšanu kampaņā;

AF. tā kā saskaņā ar cilvēktiesību centra "Memoriāls" sniegto informāciju Krievijas varasiestādes patlaban cietumos tur aptuveni 400 politieslodzīto, pārkāpjot Krievijas Federācijas saistības, kas tai ir saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 5. pantu, Starptautiskā pakta par civilajām un politiskajām tiesībām 9. pantu un 23. pantu Eiropas Drošības un sadarbības konferences 1989. gada 5. janvāra Vīnes sanāksmes noslēguma dokumenta 23. pantu;

AG. tā kā pēdējās divās desmitgadēs ir notikuši vairāki režīma oponentu un neatkarīgo žurnālistu noslepkavošanas mēģinājumi vai pat slepkavības gan Krievijā, gan ārvalstīs, kas citu starpā vērsti pret Annu Poļitkovsku, Borisu Ņemcovu, Aleksandru Ļitviņenko, Sergeju un Jūliju Skripaļiem, Sergeju Protazanovu, Pjotru Verzilovu, Vladimiru Kara-Murzu, Alekseju Navaļniju, Zelimhanu Hangošvilli un citus; tā kā šo noziegumu pastrādātāji joprojām nav identificēti un atklāti, jo notiekošās represijas pret sabiedrisko opozīciju pastiprina policijas un drošības spēku nesodāmība, kā arī tiesu nevēlēšanās saukt pie atbildības šādu noziegumu izdarīšanā vainīgos; tā kā opozīcijas pārstāvji sistemātiski tiek pakļauti verbāliem uzbrukumiem, apmelošanas kampaņām un valdības vai valdību atbalstošo plašsaziņas līdzekļu veiktai cilvēka cieņas mazināšanai; tā kā EDSO Parlamentārās asamblejas ziņojumā par Borisa Ņemcova slepkavību secināts, ka "galvenā problēma saistībā ar nesodāmību ir nevis Krievijas tiesībaizsardzības spējas, bet gan politiskā griba"; tā kā EDSO Parlamentārās asamblejas ziņojumā arī norādīts, ka slepkavības pilnvērtīga izmeklēšana "būtu pirmais solis, lai mazinātu nesodāmību Krievijā";

AH. tā kā nelikumīgie konstitucionālie grozījumi ne vien atceļ prezidenta pilnvaru termiņa beigas Putinam 2024. gadā, bet vēl vairāk ierobežo tiesības uz taisnīgu tiesu Krievijā, tostarp piešķirot prezidentam tiesības iecelt Konstitucionālās tiesas un Augstākās tiesas tiesnešus un ierosināt visu federālo tiesnešu iecelšanu un atcelt no amata augsta līmeņa federālos tiesnešus;

AI. tā kā plašsaziņas līdzekļu brīvība Krievijā strauji mazinās, jo Krievijas valdība aktīvāk izvērš tās vairākus gadus ilgušo kampaņu ar mērķi apspiest pilsonisko sabiedrību un neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus, apdraudot tādas organizācijas kā "Medūza", "Radio Brīvā Eiropa/Radio Brīvība", "VTimes", "Cilvēktiesībām", Eiropas Demokrātijas fonds un "Open Russia", radot apgrūtinošus leģislatīvus, regulatīvus un birokrātiskus šķēršļus, liedzot piekļuvi visiem finansējuma avotiem, ko nekontrolē valdība un tās sabiedrotie, un piedēvējot tām tādus aizskarošus apzīmējumus kā "ārvalstu aģents" vai "nevēlams", lai diskreditētu šādas organizācijas un augstos žurnālistikas un cilvēktiesību principus, kurus tās aizstāv un bez kuriem Krievija nevar būt demokrātiska, brīva un pārtikusi; tā kā Krievijā valsts kontrolē plašsaziņas līdzekļu telpu, nav sabiedrisko raidorganizāciju, nedaudzie neatkarīgie mediji, kas vēl atlikuši, cīnās ar finanšu grūtībām un tiek vajāti, tostarp organizējot fiziskus uzbrukumus tajos strādājošajiem un viņus apcietinot; tā kā kopš 1992. gada Krievijā ir nogalināti 58 žurnālisti; tā kā tiesību akts par suverēnu internetu nodrošina iespēju valdībai bloķēt jebkāda veida nevēlamu interneta saturu; tā kā pilsoniskās sabiedrības organizāciju un mediju brīvais un neatkarīgais darbs ir uz tiesiskumu balstītas demokrātiskas sabiedrības stūrakmens;

Ceturtdiena, 2021. gada 16. septembris

AJ. tā kā pēdējā desmitgadē Krievijā visu laiku samazinās objektīvas vēlēšanu novērošanas iespējas, jo nav noteikumu par pilsoņu, kas nepastarpināti novēro vēlēšanas, akreditāciju, līdz ar to viņi ir spiesti darboties sāncenšu vai mediju platformu vārdā, kas ir pretrunā pilsoniskās sabiedrības veiktas neatkarīgas vēlēšanu uzraudzības idejai, kā arī starptautiskajiem standartiem; tā kā 2021. gada ziņojumā par brīvību pasaulē Krievija tika iekļauta nebrīvu valstu kategorijā; tā kā Krievijā ir ierobežotas pilsoņu pamatbrīvības un tiek kontrolēta vēlēšanu vide, un Krievijas iedzīvotājus no dalības publiskos protestos attur apgrūtinošas birokrātiskās procedūras, kas uzliek pienākumu iedzīvotājiem saņemt atļauju, kā arī policijas vardarbība miermīlīgu protestu laikā;

AK. tā kā šīs tendences valstī, iespējams, vēl vairāk pasliktināsies, tuvojoties 2021. gada septembra parlamenta vēlēšanām Krievijā, un varētu novest pie vēl lielākām represijām, kas vērstas pret politisko opozīciju Krievijā, tostarp smagus cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā Krievijas varasiestādes galvenos opozicionārus parlamenta vēlēšanās ir ieslodzījušas cietumā vai piemērojušas tiem mājas arestu; tā kā Krievijas varasiestāžu pastāvīgās represijas pret opozīcijas kandidātiem, piemēram, reģistrācijas procedūru ļaunprātīga izmantošana un selektīvi uzbrukumi politiskajiem oponentiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām uz ielas, kā arī apsūdzību izvirzīšana safabricētās lietās, padarīs neiespējamas godīgas parlamenta vēlēšanas 2021. gada septembrī, jo Krievijas režīms ar šādām darbībām iznīcina politisko konkurenci un plurālistisku demokrātiju;

AL. tā kā tādēļ pastāv pamatotas šaubas par to, vai gaidāmās parlamenta vēlēšanas būs brīvas un godīgas;

AM. tā kā Parlaments vairākkārt ir paudis bažas par demokrātijas stāvokli Krievijā, sistemātisku tiesiskuma, pamattiesību un pamatprincipu neievērošanu, kā arī par to, ka Krievijā sarūk telpa, kurā darboties neatkarīgiem un disidentiskiem spēkiem, un tiek īstenoti uzbrukumi plašsaziņas līdzekļu brīvībai; tā kā nebeidzamās un arvien pieaugošās sistēmiskās represijas, ko Kremlis īstenot pret opozīciju Krievijā, atver acis visai starptautiskajai sabiedrībai un tā kā ES ir jābūt gatavai to atzīt un izstrādāt saskaņotu atbildes stratēģiju; tā kā ES jo īpaši jāpalielina spiediens uz Kremļa režīmu pirms gaidāmajām 2021. gada parlamenta vēlēšanām un pēc tām, lai aizsargātu Krievijas pilsoņu tiesības uz brīvām vēlēšanām, kurās var ar vienlīdzīgām iespējām piedalīties visas politiskās partijas;

AN. tā kā LGBTI+ kopiena dažādās Krievijas Federācijas daļās saskaras ar plašu diskrimināciju, tostarp iebiedēšanu, spīdzināšanu, ieslodzīšanu un slepkavībām, un tā kā situācija ir īpaši bīstama Čečenijā, kura 2017. gadā sāka LGBTI+ cilvēku iznīcināšanu, aizturot un apcietinot desmitiem cilvēku un nogalinot vismaz divus cilvēkus, kā rezultātā daudzi cilvēki meklē drošu patvērumu ārvalstīs; tā kā spēkā esošie tiesību akti aizliedz jebkāda veida publiskas diskusijas par "netradicionālām seksuālām attiecībām"; tā kā pēc nelikumīgām konstitucionālām izmaiņām ir pieņemti tiesību akti, kas negatīvi ietekmē LGBTI+ cilvēku tiesības, tostarp tiesības stāties laulībā un audzināt bērnus;

AO. tā kā Krievijā joprojām ir būtiskas nepilnības oficiālajā reakcijā uz plaši izplatīto dzimumu vardarbību un vardarbību ģimenē, tostarp trūkst pietiekamas aizsardzības un tiesiskās aizsardzības līdzekļu cietušajiem; tā kā tiesību akta par vardarbību ģimenē projektā, kas tika iesniegts 2019. gada novembrī, nebija iekļauta visaptveroša vardarbības ģimenē definīcija; tā kā 2020. gada sākumā parlaments atlika tiesību akta projekta izskatīšanu un tas joprojām nav pieņemts; tā kā Krievijas ombuds ir norādījis, ka vardarbība ģimenē krasi pieauga Covid-19 pandēmijas laikā un pavasara pārvietošanās ierobežojumu laikā ziņoto gadījumu skaits palielinājās vairāk nekā divas reizes; tā kā ES stratēģijā attiecībā uz Krieviju attiecīgi būtu jāpievēršas pieaugošajai diskriminācijai un dzimumu nelīdztiesībai, kā arī sieviešu tiesībām un LGBTI+ un citu minoritāšu tiesībām Krievijā;

AP. tā kā Krievijas demokrātiska pārveide ir pati galvenā ES ģeopolitiskās drošības interese un tā kā prezidenta Putina vadītā Krievija joprojām ir lielākais drauds Eiropas drošībai;

AQ. tā kā 2020. gada 17. septembra, 2021. gada 21. janvāra un 2021. gada 29. aprīļa rezolūcijās Parlaments aicināja Eiropas Komisijas priekšsēdētājas vietnieku / Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos *Josep Borrell* pārskatīt ES politiku attiecībā uz Krieviju, tostarp piecus pamatprincipus, par kuriem tika panākta vienošanās 2016. gadā, uzsverot, ka tālākās ES attiecības ar Krieviju būs atkarīgas no Krievijas demokrātiskās

pārveides tempa (vai arī tā trūkuma); tā kā Parlaments arī aicināja ES iestādes izstrādāt jaunu visaptverošu stratēģisku pieeju, pieņemot, ka jebkuram dialogam ar Krieviju jābalstās uz starptautisko tiesību un cilvēktiesību ievērošanu;

AR. tā kā aktualizētajā ES stratēģijā būtu jāņem vērā dažādi scenāriju, iespējamā notikumu attīstība un jāparedz skaidra reakcija uz Krievijas pieļautajiem starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem, kā arī efektīvi instrumenti cīņai pret Krievijas iejaukšanos un dezinformāciju, ja tas ir iespējams, un selektīvai iesaistei; tā kā Parlaments ir arī aicinājis Padomi nekavējoties sākt ES stratēģijas gatavošanu turpmākajām attiecībām ar demokrātisku Krieviju un pieņemt to, ietverot tajā plašu stimulu un nosacījumu piedāvājumu, lai stiprinātu šīs valstis iekšējās tendences virzībā uz brīvību un demokrātiju;

AS. tā kā pieci ES vadošie principi attiecībās ar Krieviju ir atturējuši Kremļa režīmu no tālākas agresijas pret Ukrainu, taču tajos nav nekā attiecībā uz prezidenta Putina represijām, kas tiek vērstas pret Krievijas tautu; tā kā pieci ES vadošie principi attiecībās ar Krieviju joprojām ir funkcionāls satvars, taču tie jāpapildina ar aktuālu stratēģiju ES mērķu sasniegšanai attiecībās ar Krieviju, lai cita starpā pretotos pašreizējai Kremļa agresīvajai politikai un atturētu Kremļa režīmu no turpmākas agresijas pret kaimiņvalstīm un paredzētu nopietnākas sekas gadījumos, kad notiek militāra rīcība ārvalstīs, tostarp, kad to veic starpnieki un algotņi; tā kā, ņemot vērā to, ka ar pašreizējo Krievijas valdību nav izredžu panākt būtisku pozitīvu attīstību, lai apturētu prezidenta Putina represijas pret Krievijas tautu un plašās destabilizējošās Kremļa darbības, pieci principi būtu jāpapildina;

AT. tā kā jaunās ES stratēģijas pamatā vajadzētu būt principiem, kuri paredz pretoties, ierobežot un iesaistīties un kuru mērķis ir stiprināt ES spēju cīnīties pret Kremļa draudiem, jo īpaši Austrumu partnerības reģionā, tostarp Baltkrievijā, kā arī pašā Krievijā, aizstāvot cilvēktiesības un palīdzot Krievijai kļūt par demokrātiju saskaņā ar principu "demokrātija pirmajā vietā"; tā kā ES visaptverošam pamatmērķim jābūt veidot attiecības ar Krievijas Federāciju tādā veidā, lai visās ES dalībvalstīs un kaimiņvalstīs tiktu saglabāts miers, stabilitāte, drošība, pārticība, suverenitāte un teritoriālā integritāte, lai tiktu ievērotas starptautiskās tiesības un lai cilvēktiesības un tiesiskums arī turpmāk būtu vadošie principi; tā kā jaunākie notikumi Krievijā ir parādījuši, ka ES stratēģijai attiecībā uz Krieviju jābūt daudz proaktīvākai, tajā skaidri jānosaka "iesaistes" mērķis un šādai stratēģijai jābūt vērstai ne tikai uz tradicionālo tā dēvēto selektīvo iesaisti Kremļa darbībās, bet drīzāk uz stratēģisku iesaisti Krievijas pilsoniskās sabiedrības darbībā, lai palīdzētu Krievijai pārejā uz demokrātiju;

AU. tā kā ES stratēģija attiecībā uz Krieviju jābalsta uz atbalstu brīvībai un demokrātijai; tā kā šādai stratēģijai vajadzētu būt ES drošības interesēs un tai arī vajadzētu piedāvāt Krievijai konstruktīvu dialogu; tā kā konstruktīvas attiecības joprojām būtu gan ES, gan Krievijas, gan abu pušu iedzīvotāju interesēs; tā kā joprojām pastāv iespēja sadarboties tur, kur pusēm ir kopīgas intereses, risināt problēmas un stāties pretī stratēģiskiem izaicinājumiem, piemēram, īstenot klimata politiku vai terorisma apkarošanu, vienlaikus veicinot cilvēktiesību, tiesiskuma un demokrātijas vērtības un nodrošināt, ka turpmāka divpusējo attiecību stiprināšana būs atkarīga no tā, vai Krievijas Federācija pildīs savas saistības cilvēktiesību un demokrātijas jomā saskaņā ar tās konstitūciju un starptautiskajām saistībām;

AV. tā kā tajā pašā laikā ES ir jākoncentrējas uz to, lai savā iekšienē saglabātu uzticamību tās vērtībās balstītajai rīcībai, daudz tiešāk un godīgāk uzturot tiesiskumu un pamattiesības, jo policijas vardarbība, aktualitāti zaudējušas krimināltiesības un pretošanās dzimumu līdztiesībai un daudzveidībai dažās dalībvalstīs kaitē tās reputācijai un uzticamībai ārvalstīs; tā kā ES ir arī jādara zināmas salīdzināmas prasības visiem partneriem, nosodot starptautisko tiesību pārkāpumus, konsekventi piemērojot bargas sankcijas un atturoties no dubultstandartu piemērošanas, kad tiek vērtēti pārkāpumi;

AW. tā kā ES dalībvalstu vienotība ir labākā politika, ar ko atturēt Krieviju no destabilizējošām un kaitnieciskām darbībām Eiropā; tā kā, nosakot, kā koordinēt savu aktualizēto stratēģiju, jo īpaši tādās stratēģiskās jomās kā Eiropas aizsardzības savienība, Eiropas Enerģētikas savienība, kiberaizsardzība, kiberterorisms un stratēģiskās komunikācijas instrumenti, ES vajadzētu būt vienotākai, jo Krievijas politika attiecībā uz to jau ilgu laiku atstumj ES iestādes par labu divpusējām attiecībām ar dalībvalstīm, tā mēģinot izgaismot un palielināt ES iekšējo šķelšanos; tā kā konstruktīvam dialogam ar Krievijas iestādēm būtu vajadzīga ciešāka koordinācija, sadarbība un vienotība starp dalībvalstīm, kā arī

spēcīgāka un stingrāka reakcija uz jebkādu Maskavas provokāciju un agresiju, lai panāktu līdzsvaru starp stingrumu un atvērtību dialogam jautājumos, kas ir abu pušu interesēs;

AX. tā kā ES stratēģijā attiecībā uz Krieviju būtu jāparedz atbalsts Krievijai, lai tā varētu kļūt par demokrātisku valsti, i) izrādot pretestību un pieņemot mērķtiecīgas sankcijas pret Kremļa režīma pārstāvjiem un tiem pietuvinātām personām, kuras ir sagatavojušās nozagt vēlēšanas vai izmantot kukuļdošanu vēlēšanās, vai izdarīt citus būtiskus noziegumus pret cilvēktiesībām un demokrātiskām vērtībām gan Krievijā, gan arī tās tuvākajās kaimiņvalstīs, ii) palīdzot Austrumu partnerības — piedāvājot vērienīgu ES integrācijas politiku un attīstot ES stratēģiskās atbildības uzņemšanās un ģeopolitiskās līderības spējas, kas vajadzīgas šādas politikas īstenošanai, kā arī iii) izveidojot stratēģiju sadarbībai ar demokrātiju atbalstošo Krievijas sabiedrības daļu, lai bruģētu ceļu turpmākajām attiecībām ar Krieviju, kad tā būs demokrātiska;

AY. tā kā sekmīgas, pārtikušas un demokrātiskas ES austrumu kaimiņvalstis Kremlis uzskata par draudu prezidenta Putina režīma stabilitātei, jo tās, izmantojot maigo varu, var iedvesmot Krievijas vidusmēra iedzīvotājus; tā kā tādēļ ES austrumu kaimiņvalstu demokratizācijai ir šo valstu un visas ES interesēs un ir ļoti būtiska, lai Krievija nākotnē kļūtu demokrātiska; tā kā Krievijas patiesais mērķis attiecībā uz konfliktiem šajā reģionā ir deleģitimizēt demokrātiskās pārmaiņas kā varas maiņas veicinātājas, novērst šo valstu sekmīgu attīstību, diskreditēt liberālu demokrātiju un eksportēt Krievijas varas sistēmu uz šīm valstīm;

AZ. tā kā ES būtu jāīsteno ilgtermiņa stratēģija attiecībā uz Krieviju, kurai būtu jābalstās uz pieņēmumu, ka Krievijas tauta — tāpat kā ukraiņi un baltkrievi — var tiekties uz to, lai viņu valsts kļūtu demokrātiska; tā kā Krievijas atgriešanās demokrātijā būs atkarīga no Krievijas tautas vēlmes; tā kā ES jābūt gatavai palīdzēt krieviem īstenot viņu vēlmi dzīvot demokrātiskā valstī;

BA. tā kā būtu jāstiprina ES kā globālas dalībnieces loma, kā arī ES iestāžu kompetences ārpolitikas jomā,

1. iesaka Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) kopā ar dalībvalstīm pārskatīt ES politiku attiecībā uz Krieviju, tostarp piecus pamatprincipus, un izstrādāt visaptverošu ES stratēģiju attiecībā uz Krieviju, pamatojoties uz šādiem principiem un darbībām:

Krievijas radīto draudu novēršana: pretošanās drošības apdraudējumam

a) ES ir fundamentāli jāreformē ārpolitika, lai pārliecinoši demonstrētu savu vērienīgo mērķi kā ietekmīgam pasaules mēroga dalībniekam un spēju laikus pieņemt lēmumus un apņēmīgi rīkoties ārpolitikas jomā, tostarp paplašinot Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) un AP/PV kompetences, lai tie var rīkoties ES vārdā, atceļot vienprātīgo balsojumu ārpolitikas jautājumos un uzlabojot stratēģiskās prognozēšanas un rīcības spējas; turklāt jāstiprina ES kā globālu procesu dalībnieces loma, kā arī ES iestāžu spējas, lai nepieļautu, ka Krievija turpina attiecības ar ES tā dēvēto divpusīgošanu, Briselei jābūt vienīgajai galvaspilsētai, kurā tiek pieņemti svarīgākie lēmumi par ES un Krievijas attiecībām;

b) ES kopā ar NATO un starptautiskajiem partneriem būtu jāattur Krievija, lai saglabātu stabilitāti Eiropā un citviet pasaulē, tostarp stiprinot savas aizsardzības spējas un piespiežot Krieviju neiejaukties ES austrumu un dienvidu kaimiņvalstīs; jo īpaši ES jāpieprasa, — tostarp ES un starptautiskajās organizācijās, piemēram, EDSO vai ANO, — ka Krievija apņemas atrisināt notiekošos konfliktus un novērst jebkādus turpmākus konfliktus, sākot ar Austrumu partnerības reģionā okupēto un nelikumīgi anektēto teritoriju atgriešanu saskaņā ar starptautiski atzītām robežām un respektējot šo valsti ES, eiroatlantiskās un demokrātiskās izvēles;

c) ES un jo īpaši tās dalībvalstīm jāpilda savas saistības attiecībā uz kolektīvo aizsardzību, ko tās uzņēmušās kā NATO dalībvalstis; atgādina, ka ES un NATO ir kopīgi izaicinājumi drošības jomā, kopīgas aizsardzības intereses un viena tā pati arvien sarežģītākā drošības vide un ka tādēļ ir nepieciešama spēcīga transatlantiskā drošības un aizsardzības partnerība ar NATO, lai arī ES vienlaikus cenšas panākt stratēģisku autonomiju; ES jāpastiprina centieni, lai panāktu

īstenu Eiropas aizsardzības spēku izveidi, kas būtu daļa no nostiprinātās NATO, lai tā spētu sniegt ieguldījumu ar efektīvākām, izmantojamām, sadarbspējīgām un ilgtspējīgām militārajām spējām un spēkiem un varētu pozicionēt sevi kā spēcīga un pārliecināta starptautiskā dalībniece, kas spēj panākt miera saglabāšanu;

d) ES ir jāpievēršas Krievijas Federācijas jaunākajai valsts drošības stratēģijai, kurā oficiāli atzīts pretrietumu Krievijas ārpolitikas vektors un uzsvērta Krievijas un Rietumu sociāli politisko sistēmu fundamentālā un sistēmiskā nesaderība;

e) ES ir jāstiprina sadarbība starp tās dalībvalstu izlūkdienestiem, lai sistemātiski izgaismotu, atpazītu un diskreditētu naidīgas Krievijas darbības, sevišķi, lai efektīvāk novērstu to, ka Krievijas īpašie dienesti veic savas operācijas ES teritorijā, un jāturpina darbs ar stratēģiskajiem partneriem pie jauniem pasākumiem Kremļa sponsorētā terorisma apkarošanai; turklāt ES būtu jāinvestē projektos, ar kuriem tiek stiprināta tās drošība, un jāiegulda kopīgās militārās, spiegošanas, kiberdrošības un enerģētikas spējās, kā arī dalībvalstu pretspiegošanas centienu koordinācijā;

f) ES jābūt gatavai izmantot savu ietekmi un aicināt izslēgt Krieviju no SWIFT maksājumu sistēmas, lai atturētu Krievijas iestādes no tālākas agresīvas rīcības, un jābūt gatavai pakāpeniski pārtraukt naftas un gāzes importu no Krievijas, ja Krievijas varasiestādes turpinās draudus dalībvalstīm un militārās darbības, kas vērstas pret Austrumu partnerības kaimiņvalstīm;

g) ES ir arī jāturpina visu dalībvalstu elektrotīklu pilnīga sinhronizācija ar kontinentālās Eiropas sinhrono tīklu, jo tas ir labākais, veids, kā ilgtermiņā novērst problēmu — Eiropas stratēģisko energoatkarību no Krievijas —, kā arī jāvēršas pret jebkādu jaunu Krievijas kodolenerģijas nozares paplašināšanu ES virzienā un jāpieņem pasākumi, lai nepieļautu *Rosatom* būvētajā Astravjecas atomelektrostacijā ražotās elektroenerģijas pārdošanu ES tirgū, un nepieļautu nākotnē citus tamlīdzīgus projektu, piemēram, Baltijas kodolelektrostacijas būvniecību;

h) saskaņā ar ES enerģētikas politiku un interesēm ES ir jāizstrādā un jāīsteno skaidra stratēģija par to, kā izbeigt atkarību no Krievijas gāzes, naftas un citām izejvielām (jo īpaši dzelzi/tēraudu, alumīniju un niķeli) un palielināt savu enerģētisko autonomiju vismaz tikmēr, kamēr pie varas ir prezidents Putins; šajā nolūkā ES ir jāatbalsta vērienīga un apņēmīga zaļā programma un galvenajai ģeopolitiskajai prioritātei jābūt ātrai Eiropas zaļā kursa paketes īstenošanai, kas ietver tādus pasākumus kā ES oglekļa emisiju pārvirzes nodoklis un dekarbonizācijas iniciatīvas, attīstot vidi saudzējoša ūdeņraža nozares; ES arī nekavējoties jāīsteno jauni ar infrastruktūru saistīti pasākumi, tādi kā reversās plūsmas jaudu palielināšana un jaunas pārrobežu infrastruktūras izveide dalībvalstu starpā; turklāt ES jāpanāk enerģijas piegādes dažādošana, tostarp attīstot jaunas sašķidrinātās dabasgāzes importa iespējas, īstenojot enerģētikas pārkārtošanu un dekarbonizācijas iniciatīvas, kas tiek strauji izvērstas un var mazināt fosilā kurināmā pieprasījumu, tādējādi mazinot Krievijas dominējošo stāvokli enerģētikas jomā Eiropas kontinentā; līdz ar to nekavējoties jāpārtrauc *"Nord Stream 2"* cauruļvada būvniecība, kas ir pretrunā Eiropas solidaritātei, var palielināt Krievijas dominējošo stāvokli un ES atkarību no Krievijas gāzes un pakļaut Ukrainu Krievijas ļaunprātīgai rīcībai, un pašreizējos apstākļos to nevajadzētu izmantot pat tad, ja tā būvniecība tomēr tiks pabeigta;

i) ES un tās dalībvalstīm jāpaātrina Eiropas zaļā kursa īstenošana, ņemot vērā to, ka Krievijas jaunākā enerģētikas stratēģija 2035. gadam paredz palielināt gāzes eksporta jaudu, izmantojot cauruļvadus rietumu virzienā;

Krievijas pašreizējo draudu ierobežošana: cīņa pret Krievijas iejaukšanos ES dalībvalstīs un austrumu kaimiņvalstīs

j) ES ir jāturpina atbalstīt AP valstu neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti to starptautiski atzītajās robežās un jānosoda Krievijas tiešā un netiešā iesaistīšanās bruņotos konfliktos un spēku koncentrēšana AP reģionā vai uz tās robežām, Krimas nelikumīgā okupācija un aneksija, atsevišķu Doņeckas un Luhanskas reģionu daļu faktiska okupācija, kā arī cilvēktiesību un starptautisko tiesību pārkāpumi, ko tā veic okupētajās vai anektētās teritorijās, kā to pierāda nesenā Krimas tatāru tautas Medžlisa vadītāja pirmā vietnieka Narimana Džezlala un vēl četru tatāru līderu (Aziza un Asana Ahmetovu, Ševketa Useinova un Eldāra Odamanova) aizturēšana; ES skaidri jāliek saprast, ka atgriezties pie

ierastās darbības scenārija nav iespējams, kamēr Krievija neizbeidz savu agresīvo politiku un hibrīdkaru pret ES, tās dalībvalstīm un ES Austrumu partnerības valstīm un kamēr nav atjaunota Gruzijas, Moldovas un Ukrainas teritoriālā integritāte to starptautiski atzītajās robežās; tādēļ ES ir jānodrošina, ka sankcijas paliek spēkā tikmēr, kamēr Krievija izpilda attiecīgos nosacījumus to atcelšanai, un jāapsver iespēja tās pagarināt par vienu gadu, nevis 6 mēnešiem, kā tas ir pašlaik;

k) ES būtu jāturpina sniegt ieguldījumu starptautiskās Krimas platformas konsultāciju un koordinācijas formāta izstrādē, lai mierīgā veidā izbeigtu Krievijas Federācijas pagaidu okupāciju Krimas Autonomajā Republikā un Sevastopoles pilsētā un atjaunotu Ukrainas kontroli pār šo teritoriju, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības;

l) ES ir jāatzīst kaimiņvalstu centieni tuvināties Eiropai un jānoraida Krievijas ietekmes sfēru politika; turklāt ES ir jāsaprot, ka tai ir stratēģiska atbildība par stabilitāti un attīstību kaimiņvalstīs, īpaši Austrumu partnerības reģionā, un līdz ar to tai ir jāturpina uzstāt uz to, lai Krievija konstruktīvi iesaistītos Normandijas procesā un īstenotu savas starptautiskās saistības, jo īpaši tās, kas tai ir saskaņā ar Minskas vienošanos un ANO Jūras tiesību konvenciju; ES ir jāturpina iesaistīties, tostarp ar to attiecīgo ES dalībvalstu starpniecību, kuras iesaistītas Normandijas formātā, lai panāktu Minskas nolīgumu pilnīgu īstenošanu, kā arī jāapsver transatlantiskās sadarbības iespējas šajā jautājumā; ES arī jāpaplašina savu sankciju tvērums, attiecinot to arī uz pasu izsniegšanas politiku un nelikumīgu vēlēšanu organizēšanu Krimā, jāpanāk, ka Minskas vienošanos un Normandijas formāta sarunu bloķēšana Krievijai maksā dārgi; ES minētie pasākumi būtu jākoordinē ar ASV, ***Lielbritāniju, Kanādu, Japānu un citiem partneriem,*** lai palielinātu to tvērumu un iedarbīgumu;

m) turklāt ES jāveic apņēmīgi pasākumi, lai atturētu Krieviju no spēkā esošo ES sankciju apiešanas; šai sakarā ES vajadzētu pārskatīt un aktualizēt piemērojamās normas, lai novērstu daudzās iespējas sankcijas apiet un tādējādi padarītu sankcijas efektīvākas un patiešām liktu Krievijai maksāt bargāk par tās agresīvajām hibrīddarbībām;

n) ES ir jāizdara spiediens uz Krievijas Federāciju, lai tā bez nosacījumiem izpildītu visus ES 2008. gada 12. augusta pamiera nolīguma noteikumus, bet jo īpaši apņemšanos izvest visus savus militāros spēkus no okupētajām Gruzijas teritorijām;

o) lai apturētu prezidenta Putina revizionistisko rīcību attiecībā uz saviem kaimiņiem, stiprinātu AP valstu iestāžu, ekonomikas un sabiedrības noturību un padziļinātu to politisko asociāciju un ekonomisko integrāciju, kā arī pastiprināt darbības, lai tuvinātu šīs valstis ar ES, ES ir jāierosina jauna, skaidra stratēģija ilgtermiņa sadarbībai ar AP valstīm;

p) ES solidaritātes ar Austrumu partnerības valstīm mērķim ir jābūt uzticības ES kā uzticamai partnerei drošības jomā atjaunošanai, piemēram, ES aktīvāk iesaistoties mierīgā konfliktu risināšanā; ES jānodrošina, ka AP valstu drošības dimensija tiek pienācīgi atspoguļota arī ES stratēģiskajā kompasā, un arī jāapsver iespēja ieviest vairākus drošības paktus — satvarus lielākām investīcijām un palīdzībai drošības, militārajā, izlūkošanas un kibersadarbības jomā — ar atsevišķām ES kaimiņvalstīm, piemēram, Ukrainu, Moldovu un Gruziju, lai stiprinātu šo valstu noturību; ES nevajadzētu uzlūkot drošības koordināciju ar šīm valstīm tikai caur NATO paplašināšanās prizmu, bet tai vajadzētu ambiciozai, novērtējot drošības problēmas uz vietas, un sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem apsvērt iespēju nodrošināt draudzīgās AP valstis ar aizsardzības aprīkojumu saskaņā ar ANO Statūtu 51. pantu; ES arī jāstiprina sadarbība ar draudzīgajām AP valstīm, izmantojot Eiropas Aizsardzības aģentūru, un tādās jomās kā informācijas un kibernoturība un izlūkdatu apmaiņa, kā arī jārīko vairāk kopīgu militāro mācību;

q) ES ir sadarboties ar NATO un izmantot un jāizvērš pašreizējā iesaiste Melnās jūras reģionā, bet jo īpaši jāturpina sadarboties ar AP valstīm, īstenojot visu sabiedrību aptverošu pieeju, lai garantētu drošību un stabilitāti Melnās jūras reģionā;

r) ES arī jāsaglabā vērība attiecībā uz lomu, ko Kremlis ir uzņēmies Rietumbalkānos un kas ietver valsts atbalstītu dezinformāciju un politisko un militāro saikņu veidošanu ar šī reģiona politisko eliti; ES ir jāapzinās, ka Kremļa iejaukšanās vēlēšanās un atbalsts pret demokrātiju noskaņotiem spēkiem Rietumbalkānu reģionā joprojām ir problēma, it īpaši valstīs, kuras ir arī NATO dalībvalstis;

s) ES ir jāreaģē uz to, ka prezidents Putins atklāti atbalsta Lukašenko režīmu un viņa brutālās represijas pret Baltkrievijas tautu, kā arī sadarbojas ar Lukašenko, īstenojot hibrīduzbrukumus Baltkrievijas demokrātiskajiem spēkiem; tamdēļ ES ir jāatzīst, ka šādā veidā Kremlis rada tiešus draudus Baltkrievijas suverenitātes un demokrātijas centieniem, un jāsniedz skaidrs vēstījums, ka, ja Kremlis turpinās šādu politiku Baltkrievijā, ES nāksies ieviest jaunus un stingrākus ierobežojošus un atturošus pasākumus, jo, aizstāvot demokrātiju Baltkrievijā, ES sniedz atbalstu arī demokrātijai Krievijā; ES ir jāizgaismo Krievijas iesaistīšanās Lukašenko režīma hibrīddarbībās pret ES, tostarp migrantu kā Rietumu destabilizēšanas instrumenta izmantošanā, un jāliek Kremlim uzņemties atbildību par šādām naidīgām un barbariskām darbībām;

t) ja tā vēlas patiešām palīdzēt Krievijas tautai tās ceļā uz demokrātisku valsti, ES arī pašai jātiek galā ar Kremļa hibrīdiejaukšanos un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas praksi savā teritorijā, kam ir ietekme uz Eiropas politisko un uzņēmējdarbības eliti;

u) ES un tās dalībvalstīm ir skaidri jāpasaka, ka tās nepieņems nekādus mēģinājumus iekļaut Baltkrieviju Krievijā, jo tas būtu pret Baltkrievijas tautas gribu un šāds solis būtu apspriests ar nelikumīgu līderi;

v) norāda, ka arvien lielāks skaits starptautisko spēlētāju, arī Krievija, īsteno hibrīdkara stratēģijas, tostarp pret ES un tās dalībvalstīm; uzsver, ka tās ir īpaši destabilizējošas un bīstamas darbības, jo izplūst robežas starp karu un mieru, tiek destabilizētas demokrātiskas iekārtas un sētas šaubas to iedzīvotāju prātos, uz kuriem tās vērstas; tāpēc sadarbībā ar NATO un tās partneriem, tostarp AP valstīm, kurām šajā ziņā ir unikāla pieredze un zināšanas, ES un tās dalībvalstīm būtu jāpastiprina Krievijas hibrīdkara darbību uzraudzība un analīze (aptverot manipulatīvās dezinformācijas kampaņas, kiberuzbrukumi, spiegošana un iejaukšanās vēlēšanās); jo īpaši tām steidzami jānodrošina, ka tiek izmantoti pietiekami resursi, personāls un instrumenti, lai varētu identificēt, analizēt, novērst, apkarot un izskaust Krievijas hibrīddraudus un iejaukšanos; iepriekš minētais ir īpaši svarīgs attiecībā uz mēģinājumiem graut Eiropas projektu, polarizēt un sadalīt demokrātiskas sabiedrības, izmantojot dezinformāciju, un atbalstīt un finansēt antidemokrātiskas, populistiskas, ekstrēmistiskas —galvenokārt labējā spārna vai radikāli kreisas — partijas, kustības un NVO vai politisko separātistu spēkus visā Eiropā, tostarp kibertelpā, izmantojot sociālos medijus un mediju platformas, piemēram, Russia Today un Sputnik; ES politiskajām partijām, kas labprātīgi gūst labumu no Krievijas Federācijas nodrošinātajiem finanšu resursiem apmaiņā pret Krievijas parlamenta un citu organizāciju piedāvātu politisku un cita veida atbalstu, lai kaitētu ES interesēm un vērtībām, ir morāla un politiska atbildība;

w) tāpēc ES ir jāizstrādā koordinēta un visaptveroša pretstratēģija, paredzot arī pasākumus ES plašsaziņas līdzekļu telpas aizsardzībai un sistemātiskai Krievijas un ar to saistītu mediju un interneta pakalpojumu sniedzēju piedāvātā satura monitoringam (gan krievu, gan arī citās valodās), bet neierobežojot preses brīvību; stratēģijas ietvaros ES jāaizrāda Krievijai katru reizi, kad tā veic hibrīduzbrukumus ES un dalībvalstīm, jāpalielina noturība pret kiberuzbrukumiem un jāpaplašina Austrumu Stratēģiskās komunikācijas operatīvās grupas spējas, jo ir nepieciešams aptvert arī dezinformāciju ES telpā; ES un tās dalībvalstīm jāīsteno drosmīgāki, saskaņotāki un samērīgi atbildes pasākumi, pretojoties šādiem uzbrukumiem, piemēram, ES līmenī izraidot Krievijas diplomātus, ja Krievijas varasiestādes izraisa atsevišķu dalībvalstu diplomātus;

x) visbeidzot ES ir jānodrošina, ka Eiropas Parlamenta Īpašās komitejas attiecībā uz ārvalstu iejaukšanos visos demokrātiskajos procesos Eiropas Savienībā, tostarp dezinformāciju (INGE), iesniegtie priekšlikumi tiek ātri īstenoti;

Iesaistīšanās un selektīvs dialogs ar Kremli, lai sagatavotu Krievijas pāreju, tostarp nozaru sadarbība

y) sadarbojoties ar Krieviju, ES jārīkojas divos virzienos: no vienas puses, uz nosacījumiem balstīts selektīvs dialogs ar Kremļa varas iestādēm un reģionālajām valdībām un, no otras puses, stratēģiska sadarbība ar Krievijas pilsonisko sabiedrību, kas cenšas panākt demokrātiju Krievijā, kā arī neatkarīga sadarbība ar reģionālajiem un vietējiem spēkiem; ES stratēģijā attiecībā uz Krieviju nevajadzētu izslēgt sadarbību ar Krievijas varasiestādēm, ja tas ir ES interesēs un neapdraud ES apņemšanos sasniegt mērķus cilvēktiesību un demokrātijas jomā, jo ES joprojām ir svarīgi rast risinājumus, lai mazinātu pastāvošo spriedzi, apzinot pasākumus, ar kuriem ir iespējams uzlabot pārredzamību un mazināt nesaprašanās un pārpratumu risku;

z) jo īpaši ES jāturpina iestāžu līmeņa sadarbība ar Krieviju, izmantojot starptautiskas organizācijas un daudzpusējus līgumus, piemēram, ANO, EDSO, Arktikas Padomi vai Eiropas Padomi, lai risinātu steidzami risināmos reģionālos un globālos jautājumus, iesaistītos konfliktu novēršanā un atrisināšanā un lai veicinātu papildinošas vai vienlīdzīgas intereses, piemēram, attiecībā uz vides jautājumiem un gan Krievijas, gan ES zaļo pārveidi, Līgumu par Atvērtajām debesīm, kodolatbruņošanos, ieroču samazināšanu un ieroču kontroli, Arktikas jautājumiem, Kopīgā visaptverošā rīcības plāna (Irānas kodolvienošanās) īstenošanu un situāciju Tuvajos Austrumos, Lībijā un Afganistānā; ES ir jāizveido selektīva sadarbība ar Krieviju reģionālos un globālos jautājumos, lai nostiprinātu Krievijas vietu daudzpusējā sadarbībā un uz noteikumiem balstītā starptautiskajā kārtībā, tādējādi atturot Krieviju no drošības un labklājības apdraudēšanas, tostarp ES un Eiropas kaimiņvalstīs; konkrētāk, ES ir jāizmanto arī Eiropas zaļais kurss un tā klimata mērķi, lai sadarbotos ar Krieviju nolūkā panākt tās zaļo pārkārtošanos, it īpaši, lai paātrinātu dekarbonizāciju, lai samazinātu Krievijas CO2 (kas turpina palielināties, neskatoties uz to, ka Krievija ir ratificējusi Parīzes nolīgumu), lai uzlabotu energoefektivitāti un paplašinātu atjaunojamo energoresursu izmantošanu, kam Krievijā ir ārkārtīgi liels potenciāls; ES var palīdzēt arī vairot izpratni par klimata pārmaiņām, kas Krievijā uzlabojas ļoti lēni;

aa) ES, tās dalībvalstīm un Krievijai labi jāizveido laba sadarbība Arktikā Ziemeļu dimensijas politikas kontekstā, jo ir ļoti svarīgi turpināt konstruktīvu sadarbību, lai cīnītos pret klimata pārmaiņu sekām Arktikā un nepieļautu, ka reģions kļūst par vēl viena militāra saspīlējuma objektu;

ab) tomēr sadarbība noteiktās jomās nedrīkst novest pie piekāpšanās attiecībā uz vērtībām, un ES nekādā gadījumā nevajadzētu ignorēt savu partneru ģeostratēģiskās intereses un ietekmi uz partneriem; ES jānodrošina, lai jebkāda veida tālākā sadarbība ar Kremli būtu atkarīga no tā, vai Kremlis apņemas izbeigta valstī īstenoto agresiju pret saviem iedzīvotājiem, pārtraukt sistēmiskās opozīcijas represijas, pārtraukt politieslodzīto iebiedēšanu un spīdzināšanu, atcelt vai grozīt visus tiesību aktus, kas neatbilst starptautiskajiem standartiem, piemēram, likumus par "ārvalstu aģentiem" un tā sauktajām ekstrēmistiskājām un nevēlamajām organizācijām, izbeigt represijas pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām, it īpaši tām, kas cīnās pret korupciju un iestājas par cilvēktiesībām Krievijā, un izbeigt ārējo agresiju pret kaimiņvalstīm; šajā nolūkā ES ir arī jāatgādina Krievijai, ka politisko oponentu aizturēšana ir pretrunā tās starptautiskajām saistībām, un jāuzstāj, lai tiesu iestādes tiktu depolitizētas un tiktu nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu un juridisko konsultāciju pieejamību; citiem vārdiem sakot, centienos sadarboties ar Kremli, ES ir jābūt skaidri definētām sarkanajām līnijām, starp kurām jābūt partnervalstu suverenitātes un teritoriālās integritātes pilnīgai ievērošanai, un ES jāatturas no sadarbības ar Krieviju, ja vienīgā motivācija ir saglabāt atvērtus dialoga kanālus; ES nevajadzētu censties panākt vērienīgas vienošanās ar Kremli, ja Kremlis vēlas paturēt rīcības brīvību Krievijā un tā prioritāro interešu zonā (Ukrainā, Baltkrievijā u. c.); ES ir pilnīgi skaidri jānosaka, ka tā neveidos labākas attiecības ar Maskavu uz citu valstu rēķina;

ac) turklāt ES jāmudina Krievijas Federācija steidzami risināt starptautiskās sabiedrības izvirzītos jautājumus un nekavējoties visā pilnībā nodot Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijai informāciju par savu programmu "Novičok"; ES būtu arī jānosoda Krievijas iesaistīšanās MH17 notriekšanā 2014. gadā un jāaicina Krievijas Federācija pilnībā sadarboties, lai izmeklētu smagus starptautiskus noziegumus, incidentus un traģēdijas, par ko uzskatāma *Malaysia Airlines* reisa MH17 aviolainera notriekšana, kā arī citus nesen notikušus incidentus ES dalībvalstu un Austrumu partnerības valstu teritorijā, tostarp Baltkrievijā, kuros iesaistīti Krievijas izlūkošanas dienesti;

ad) ES būtu jāatgādina par tās vairākkārt pausto aicinājumu Krievijas varasiestādēm atgriezt Polijai 2010. gada aprīlī Smoļenskas tuvumā avarējušās Polijas valdības lidmašīnas Tu-154 atliekas un melnās kastes;

Iesaistīšanās demokrātijas atbalstīšanā — pretošanās, izmantojot sankcijas, finanšu kontroles un starptautiskas izmeklēšanas

ae) ES jāstiprina sadarbība ar ASV un citiem līdzīgi domājošiem partneriem, jāizveido alianse demokrātijas aizstāvībai visā pasaulē un jāierosina demokrātijas aizsardzības instrumentu kopums, kurā būtu jāiekļauj kopīgas darbības attiecībā uz sankcijām, nelikumīgu finanšu plūsmu novēršanas politika, noteikumi par ekonomiskās un finansiālās palīdzības nosacījumiem, starptautiskas izmeklēšanas un vērienīga darba kārtība, ar ko sniegt atbalstu brīvībai, demokrātijai, cilvēktiesību aktīvistiem un demokrātijas aizstāvjiem; turklāt ar šo ES darba kārtību būtu jādod pretspars Krievijas un Ķīnas centieniem vājināt demokrātiju visā pasaulē un destabilizēt Eiropas kārtību;

af) ES ir jāizveido centralizēts satvars cīņai pret nelikumīgām finanšu plūsmām, jāturpina stiprināt savu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējumu, jāpanāk tā konsekventu piemērošanu, jāveicina ciešāka sadarbība kompetento iestāžu starpā un jāizveido ES finanšu kontroles iestāde, lai uzlabotu ES un tās dalībvalstu aizsardzību pret Krievijas īstenotu nelikumīgu finanšu praksi un ietekmi, kas tiek izmantota neatbilstīgiem politiskiem mērķiem un līdz ar to apdraud Eiropas drošību un stabilitāti;

ag) ES jāapsver iespēja iekļaut jo īpaši Krieviju un Baltkrieviju tādu trešo valstu sarakstā, kurām ir augsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risks, un minētais saraksts jāizmanto, lai panāktu stingrāku ES kontroli pār finanšu plūsmām, kuru izcelsme ir Krievijas un Baltkrievijas režīmi un šo režīmu starpnieki; turklāt ES ir jāstiprina sava banku sistēma un jāizveido tiesiskais regulējums, lai cīnītos pret Krievijas finansiālo iejaukšanos ES un tās dalībvalstu demokrātiskajos procesos, tostarp pret tā dēvēto elites nolaupīšanas stratēģiju un augsta līmeņa ierēdņu un bijušo Eiropas politiķu savervēšanu; ar šādu sistēmu vajadzētu būt iespējamam palielināt to Krievijas elites līdzekļu pārredzamība, kas noguldīti vai tiek tērēti ES, un tai būtu jāpalīdz reaģēt uz to, ka Krievijas rīcībspēki finansē politiskās partijas, politiskās kustības un politiskās kampaņas, kā arī šādu spēku investēšanu stratēģiskajā infrastruktūrā un iestādēs, tostarp universitātēs un politisko ideju laboratorijās, kas var radīt vai pastiprināt atsevišķu ekonomikas nozaru atkarību no Krievijas un var kalpot par sākumpunktiem Krievijas spiegošanai un drošības apdraudējumiem; šajā ziņā ES jāpiemēro sankcijas arī Krievijas aktīviem, kas tiek tieši un netieši izmantoti, lai iejauktos ES dalībvalstu un AP valstu demokrātiskajos procesos; vienlaikus valstu valdībām un starptautiskajām organizācijām jāveic izmeklēšana par Krievijas galveno vadītāju un oligarhu slēptajiem pārmantotajiem īpašumiem un jāpublisko iegūtie dati;

ah) ES pēc iespējas drīzāk jāizveido efektīvi juridiski mehānismi, lai cīnītos pret pārrobežu korupciju un ar to saistīto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, it īpaši Krievijas iniciētu korupciju un nelikumīgu finansēšanas praksi, kā arī plašāk būtu jāpiemēro konfiskācija bez notiesājoša sprieduma, lai efektīvi vērstos pret Kremļa kleptokrātiju; Krievijas varasiestādes nedrīkst sistemātiski liegt Krievijas pilsoniskās sabiedrības organizācijām un NVO līdzekļus cīņai pret korupciju; turklāt ES ir jāveido savas spējas atklāt un apturēt netīrās naudas plūsmas no Krievijas un atklāt Krievijas režīma autokrātu un korumpēto oligarhu slēptās bagātības un finanšu aktīvus dalībvalstīs; ES iestādēm periodiski jāziņo par šiem gadījumiem reizi pusgadā rīkotās uzklausīšanās Parlamentā, kas veltītas demokrātijas stāvoklim Krievijā; šajos ziņojumos jānosauc nozīmīgāko prezidentam Putinam pietuvināto cilvēku vārdi;

ai) ES cīņā pret nelikumīgu naudas plūsmu no Krievijas īpaša uzmanība jāpievērš finanšu plūsmām no Baltkrievijas, jo autokrāti un korumpēti oligarhi ir savstarpēji saistīti; ES iestāžu īpašajos ziņojumos Parlamentam jāpievēršas jautājumam par Krievijas finansiālo iejaukšanos Baltkrievijā, tostarp stratēģiskajās nozarēs, un jāiekļauj informācija par A. Lukašenko pietuvināto personu un korumpētu oligarhu aktīviem;

aj) ES ir jāvēršas pret Krievijas veiktajām manipulācijām ar informāciju un mēģinājumiem iejaukties demokrātiskajos procesos gan ES līmenī, gan tās dalībvalstīs, izpētot un ieviešot nepieciešamos instrumentus, lai vērstos un cīnītos pret šādu Krievijas rīcību;

ak) saskaņā ar principu "demokrātija pirmajā vietā" ES attiecībās ar Krieviju būtu jāpastiprina nosacītības prasība, īstenojot dialogu vai vienojoties ar Krieviju par pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēktiesības, plašsaziņas līdzekļu brīvību un brīvu vēlēšanu rīkošanu, kas ir stingrs nosacījums dialoga īstenošanai; ES un tās dalībvalstīm arī jāpārskata investīciju atbalsta un ekonomiskās sadarbības projekti (piemēram, *Nord Stream 2* un *Rosatom* būvētās atomelektrostacijas) un jāpalielina centieni ierobežot Kremļa stratēģiskās investīcijas, kas bieži vien aizsākas dalībvalstīs, pateicoties Krievijas oligarhu un uzņēmumu, kas izveidoti, lai finansētu Krievijas ļaunprātīgo iejaukšanos un korupcijas izplatīšanos ES, finanšu plūsmām; šajā sakarā ES jāpievērš īpaša uzmanība dubultpilsonības juridiskajam instrumentam un jāuzstāj, lai Bulgārija un Malta atsakās no sava *zelta pasu* režīmu; turklāt ES nevajadzētu īstenot kopīgus projektus vai darījumus bez iepriekšējas politiskas uzticamības pārbaudes attiecībā uz pārredzamību, korupciju un politisko ietekmi, jo šādiem projektiem nevajadzētu apdraudēt ES dalībvalstu solidaritāti vai solidaritāti attiecībā pret ES kaimiņvalstīm, no tiem nedrīkstētu gūt labumu korumpētas struktūras nedz Krievijā, nedz arī ES un tiem nevajadzētu radīt negatīvu ietekmi uz cilvēktiesībām vai vidi;

Ceturtdiena, 2021. gada 16. septembris

al) tajā pašā laikā ES, izvērtējot Krievijas finanšu atbalsta programmas un ieguldījumus Krievijā, būtu jāpiemēro princips "demokrātija pirmajā vietā", tostarp jāpārskata ES finanšu iestāžu aizdevumu piešķiršanas mandāts; tādā pašā garā ES jāizvērtē arī sadarbība ar Krieviju dažādos ārpolitikas formātos un jāpārskata tas, kā Krievija pilda savas saistības pret Eiropas Padomi;

am) ES jārada jauni līdzekļi, lai tās aicinājumiem atbrīvot politieslodzītos būtu lielāka ietekme; ES jāpieprasa Krievijas varasiestādēm atbrīvot visas netaisnīgi un politisku apsvērumu dēļ apcietinātās personas, tostarp Alekseju Navaļniju, Alekseju Pičuginu, Juriju Dmitrijevu un visas pārējās personas, ko cilvēktiesību centrs "Memoriāls" atzinis par politieslodzītajiem, ievērojot kritērijus, ko Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja noteikusi Rezolūcijā 1900(2012); ES jāizmanto visas iespējas, lai šiem un citiem pārkāpumiem runas brīvības jomā pievērstu Krievijas varasiestāžu uzmanību, it īpaši saistībā ar politisko un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu, žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju aizskaršanu un vajāšanu, kā arī fiziskiem uzbrukumiem šīm personām Krievijā; ES stingri jāpieprasa, lai šie pārkāpumi tiktu izbeigti un lai tie tiktu izmeklēti, un jāmudina Krievija saukt pie atbildības vainīgos;

an) ES iestādēm Eiropas Parlamenta uzklausīšanās regulāri jāziņo par situāciju saistībā ar politieslodzītajiem Krievijā, jāveido cieši kontakti ar disidentiem, NVO, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, cilvēktiesību aizstāvjiem un neatkarīgām mediju platformām Krievijā, jāpalielina tiem sniegtais finansiālais atbalsts un pastāvīgi jāapzina ieslodzījumā esošie politiskie aktīvisti un viņu ieslodzījuma apstākļi Krievijā; ES dalībvalstīm turklāt jāatturas atļaut vai veicināt politisko oponentu un patvēruma meklētāju deportāciju un izraidīšanu uz Krieviju, kur būtu apdraudēta viņu dzīvība vai fiziskā integritāte; ES arī attiecīgā gadījumā jāatvieglo ārkārtas vīzu izsniegšana un jāpiedāvā pagaidu patvērums tās dalībvalstīs;

ao) ES turklāt ir cieši jāuzrauga cilvēktiesību situācija Krievijas Federācijā, tostarp nodrošinot, ka ES delegācija Krievijā un dalībvalstu vēstniecības seko līdzi lietām pret pilsonisko sabiedrību, opozīcijas politiķiem un aktīvistiem; ES arī jāpaplašina ES globālais cilvēktiesību sankciju režīms un tas jāattiecina uz cilvēktiesību pārkāpumiem, kas izdarīti visās teritorijās, kuras ir iesaldēti konflikti vai nelikumīgi okupēti AP valstu reģioni; vienlaikus ES jāīsteno apņemšanās integrēt dzimumu līdztiesības aspektu visās ārējās darbībās un jāatbalsta cilvēka pamattiesības, tostarp apkarojot ar dzimumu saistītu vardarbību, rasismu, ksenofobiju, naida noziegumus, policijas brutalitāti un citus diskriminācijas veidus un atbalstot dzimumu līdztiesību, sieviešu tiesības, LGBTI+ tiesības un minoritāšu tiesības Krievijā; ES pēc iespējas būtu jāpalīdz apspiestajiem iedzīvotājiem Krievijā, it īpaši tiem, pret kuriem vērsta diskriminācija vecuma, reliģiskās pārliecības, rases, etniskās izcelsmes, piederības lingvistiskajai vai sociālajai grupai, seksuālās orientācijas, dzimuma pašizpausmes, dzimumidentitātes, dzimumpazīmju vai citu iemeslu dēļ; ES arī jārunā ar Krieviju par jautājumiem, kas skar attieksmi pret sieviešu tiesību aizstāvjiem, sieviešu pārstāvību politikā un valsts pārvaldē, sieviešu iespējām darba tirgū, kā arī seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām Krievijā; ES arī turpmāk jānosoda LGBTIQ+ personu vajāšana, patvaļīga aizturēšana un spīdzināšana, kas notiek daudzās Krievijas Federācijas daļā, un jāuzsver nepieciešamība veikt izmeklēšanu un jāaicina nekavējoties atbrīvot visus ieslodzītos šādās situācijās, sevišķi Čečenijā; ES vēl vairāk jākoncentrējas uz to, ka Krievijas valdība turpina kā ieganstu kriminālvajāšanai izmantot "geju propagandas" aizliegumu; ES ar dalībvalstu atbalstu jāvienkāršo patvēruma procedūras šādiem cietušajiem ES un valstu tiesību aktos;

ap) ES būtu jāpalielina spēja sagatavot un pieņemt sankcijas pret Krievijas iestādēm, Krievijas oligarhiem, prezidenta Putina akolītiem un viņu ģimenes locekļiem par cilvēktiesību pārkāpumiem vai sistemātiskām represijām pret demokrātiskajiem spēkiem, minoritātēm, reliģiskajām grupām un LGBTI+ kopienu Krievijā; šajā nolūkā tai būtu jācentralizē lēmumu pieņemšana, padarot sankciju pieņemšanu automātisku smagu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos, un jāapsver iespēja ieviest kvalificēta vairākuma balsojumu Padomē arī par citiem cilvēktiesību pārkāpumiem; ES arī steidzami jāpieņem ES pretkorupcijas sankciju režīms, iespējams, sekojot Apvienotās Karalistes globālā korupcijas apkarošanas sankciju režīma piemēram, lai papildinātu pašreizējo ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu, bet tālākas eskalācijas gadījumā tai jāapsver arī sankcijas, kas vērstas pret izlūkdienestu un militāro, kā arī naftas un gāzes nozares finansēšanu; ja tā notiek, ES jāizveido jauns sankciju mehānisms, kas paredzētu, ka, ja Krievijas Federācija turpina naidīgās darbības, ES līmenī noteiktā procentuālā apmērā tiek samazināts enerģijas imports no Krievijā bāzētiem piegādātājiem, vienlaikus palīdzot ES dalībvalstīm nodrošināt trūkstošo apjomu ar pasākumus, kas ir atbilstīgi Eiropas zaļajam kursam; uzsver, ka samazinājums katru gadu vienādā apmērā būtu automātiski jāpalielina, līdz Krievijas Federācija pārtrauc savas naidīgās darbības;

aq) ES jākonsultējas ar NVO, lai iegūtu savai sankciju politikai noderīgu informāciju un lai šīs organizācijas varētu tai palīdzēt visaptverošā veidā sagatavot un izmeklēt lietas; iesaka dalībvalstīm nekavējoties uzlabot sadarbību pretizlūkošanas jomā un informācijas apmaiņu, lai atklātu un kavētu Krievijas slepeno tīklu darbību Eiropas Savienībā;

ar) ES, izmantojot nesodāmības novēršanas platformu un ES Tiesiskuma centru, būtu jāuzsāk starptautiska izmeklēšana un jāsniedz ieguldījums tajā par noziegumiem, ko prezidenta Putina režīms ir pastrādājis pret Krievijas iedzīvotājiem, kā arī par noziegumiem, kurus Baltkrievijā pastrādājis Lukašenko režīms; saistībā ar šīm izmeklēšanām ES būtu jāizveido padomdevēju uzdevumgrupa, kas palīdzētu valstu un starptautiskās izmeklēšanās, tiesas procesos un ES tribunālu izveidē un periodiski ziņotu Parlamentam par situāciju politisko brīvību jomā Krievijā;

as) turklāt ES ir jāveicina un jāatbalsta centieni valstu un starptautiskās jurisdikcijās, lai uzsāktu kriminālprocesus ar mērķi saukt pie atbildības Krievijas militāros un paramilitāros grupējumus par vardarbību un noziegumiem, tostarp kara noziegumiem, kas pastrādāti pret civiliedzīvotājiem operāciju laikā dažādās valstīs, piemēram, Sīrijā, Centrālāfrikas Republikā un Lībijā;

at) ES arī jāpieprasa tiktu neatkarīgi un objektīvi izmeklēta opozīcijas līdera Borisa Ņemcova nogalināšana un saukti pie atbildības nozieguma izdarītāji atbilstīgi EDSO un Eiropas Padomes ieteikumiem;

au) ES arī stingri jānosoda nepamatotās sankcijas pret ES amatpersonām un jāaicina Krievijas varasiestādes tās nekavējoties atcelt;

av) ES jābūt gatavai neatzīt Krievijas parlamentu un jāapsver iespēja prasīt pārtraukt Krievijas dalību starptautiskās organizācijās, kurām ir parlamentārās asamblejas, it īpaši Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā, ja 2021. gada parlamenta vēlēšanas Krievijā tiktu atzītas par krāpnieciskām un tādām, kas organizētas, pārkāpjot demokrātijas principus un starptautiskās tiesības; ES arī jānosoda jebkādi prezidenta Putina mēģinājumi turpināt ieņemt valsts prezidenta amatu pēc pašreizējā un pēdējā pilnvaru termiņa beigām 2024. gada 7. maijā, ja viņš mēģinās pagarināt pilnvaru termiņu, pamatojoties uz 2020. gadā veiktajiem konstitūcijas grozījumiem, ko Eiropas Parlaments ir novērtējis kā "nelikumīgi pieņemtus";

aw) ES ir jāaicina Krievijas valdība un Valsts dome pārskatīt vēlēšanu tiesisko regulējumu, tostarp noteikumus par vēlēšanu novērošanu, lai veicinātu plurālismu un brīvas un godīgas vēlēšanas atbilstīgi starptautiskajiem standartiem, kā arī lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus opozīcijas kandidātiem;

ax) at) tajā pašā laikā dalībvalstīm jāveic visi iespējamie pasākumi, lai liegtu saviem pilsoņiem darboties kā starptautiskajiem novērotājiem okupētajā Krimā 2021. gada parlamenta vēlēšanās, kuras Krievija organizē nelikumīgi; līdz ar to Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem jāizvairās no jebkādām darbībām, par kurām pēc tam var nepatiesi apgalvot, ka tās bijušas starptautiska novērošananovērošana***, un jānosaka sankcijas par šādu darbību veikšanu***; turklāt ES ir jānosoda un jāatsakās atzīt to, ka Krievija ir nelikumīgi rīkojusi šīs vai turpmāk rīkos vēlēšanas okupētajā Krimā, kā arī okupētajās Doņeckas un Luhanskas teritorijās;

Iesaistīšanās demokrātijas atbalstīšanā – atbalsts Krievijas prodemokrātiskajai sabiedrībai

ay) ES būtu griba uzlabot attiecības ar Krievijas Federācijas iedzīvotājiem, pieņemot un publicējot uzrunu Krievijas tautai;

az) ES ir jāņem vērā dažādā iespējamā notikumu attīstība ES un Krievijas attiecībās, kā arī norises Krievijā; jo īpaši ES jābūt redzējumam un stratēģijai attiecībā uz to, kādas nākotnē būs ES attiecības ar brīvu, pārtikušu, miermīlīgu un demokrātisku Krieviju, kura pilnībā ievēros starptautiskās tiesības, starptautiskās saistības un labu kaimiņattiecību principus; šādā stratēģijā ir jāiekļauj plašs piedāvājums ar tādiem nosacījumiem un stimuliem kā vīzu režīma liberalizācija, brīvās tirdzniecības investīciju un modernizācijas programmas, kā arī stratēģiska partnerība, lai cita starpā panāktu stabilitāti kontinentā un to, ka tiek pilnībā ievērotas starptautiski atzītās robežas; ES arī jāpauž vēstījums par potenciālajiem ieguvumiem, ko tā ir gatava piedāvāt apmaiņā pret Krievijas demokrātisku pārveidi par sadarbīgu un pilntiesīgu demokrātisku pārvaldības sistēmu, kurā tiek ievērotas cilvēktiesības, pamatbrīvības, starptautiskās tiesības un starptautiskā kārtība, kā arī, ja notiek fundamentālas pārmaiņas tās pašreizējā ārpolitikā un starptautiskajā darbībā;

ba) ES ir jāatbalsta Krievijas pilsoniskā sabiedrība un jāveicina ES un Krievijas iedzīvotāju savstarpējie kontakti, it īpaši tādēļ, ka Krievijas iedzīvotāji saņem visvairāk Šengenas zonas vīzu pasaulē un lielākā daļa no tām ir vairākkārtējas ieceļošanas un daudzgadīgas vīzas; ES līdz ar to vajadzētu apsvērt iespēju samazināt maksu par vīzu Krievijas pilsoņiem un īstenot efektīvu informācijas kampaņu, lai parādītu, ka ES attieksme pret Krievijas iedzīvotājiem ir labvēlīga; ES būtu arī jāpaplašina skolu, universitāšu, zinātniskās un kultūras apmaiņas programmas ar Krieviju un jāapsver iespēja piedāvāt stažēšanās un tiešas darbā pieņemšanas iespējas gan augsti kvalificētiem, gan mazkvalificētiem darba ņēmējiem no Krievijas; ES jānodrošina un jāpaplašina alternatīvas, lai politiski motivēti imigranti no Krievijas varētu ierasties ES drošā un juridiski sakārtotā veidā; turklāt ES vajadzētu ievērojami palielināt finansiālo un tehnisko palīdzību arodbiedrībām, neatkarīgiem mediju platformām, nevalstiskajām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un pilsoniskā sektora spēju veidošanas pasākumiem Krievijā; ES vajadzētu arī finansiāli atbalstīt humānisma studiju programmas Eiropas universitātēs, kas dotu iespēju sagatavot Krievijas iedzīvotājus un it īpaši studentus dalībai viņu valsts demokrātiskajā pārveidē;

bb) ES jāpieņem visaptverošs visu to pieejamo instrumentu saraksts, kas ļautu sadarboties ar demokrātisko sabiedrību Krievijā un kas varētu ietvert priekšlikumus, ko izstrādājušas daudzās Krievijas pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

bc) ES būtu ir pret prezidenta Putina režīma īstenoto propagandu un dezinformācijas kampaņām krievu valodā, kas tiek izvērstas ES, AP valstīs un arī pašā Krievijā, atbalstot un stiprinot tādu neatkarīgo žurnālistu un mediju platformu darbību, kas piedāvā alternatīvas dezinformācijai, un jāatbalsta Brīvas Krievijas televīzijas kanāla izveide, kas raidītu 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā; ES ir jāturpina atbalstīt neatkarīgās mediju platformas, žurnālisti un blogeri Krievijā, lai stiprinātu alternatīvus informācijas avotus un kanālus, kas nav Kremļa kontrolē;

bd) ES ir jāmazina spiediens uz neatkarīgajām mediju platformām, tostarp izveidojot Eiropas Demokrātisko mediju fondu ar mērķi atbalstīt neatkarīgas mediju platformas visā pasaulē, tostarp Krievijā; ES arī jādara vairāk, lai atbalstītu un stiprinātu tādu neatkarīgu žurnālistu un mediju platformu darbu, kas piedāvā alternatīvu Kremļa dezinformācijai, jo bez tiem Krievija nespēs kļūt demokrātiska, pārtikusi un brīva; šai sakarā ES būtu jāatbalsta neatkarīgas mediju platformas kā "Medūza" un "Radio Brīvā Eiropa/Radio Brīvība", ņemot vērā apgrūtinošos un nepraktiskos tiesību aktus par tā dēvētajiem ārvalstu aģentiem, ko Krievijas varasiestādes pieņēmušas, lai apspiestu vārda brīvību un neatkarīgu žurnālistiku;

be) EP delegācijai ES un Krievijas parlamentārajā delegācijā jāuzņemas uzdevums apzināt interesējošās personas, kurām ir būtiska loma sabiedrībā un kuras būtu atvērtas konstruktīvam un nepārtrauktam dialogam, un izstrādāt programmu kontaktu veidošanai ar Krievijas pilsonisko sabiedrību, tās universitātēm, galvenajām iestādēm zinātnes un kultūras jomā, NVO, politiskajām kustībām un mākslinieku un intelektuāļu aprindām;

bf) ES ir jāņem vērā, ka Vladimira Putina valdīšanas laikā pozitīva Staļina uztvere Krievijas iedzīvotāju vidū ir sasniegusi augstāko punktu, proti, 70 % sabiedrības uzskata, ka Staļinam bija pozitīva loma Krievijas vēsturē; ES jāatzīst, ka to izraisa Putinas politika — sabiedriskās domas staļinizācija – un neatkarīgo vēsturnieku apspiešana; ES ir jāuzstāj, lai padomju arhīvi būtu pieejami zinātniekiem un pētniekiem un lai tiktu publiskoti dati par Staļina laika genocīdu pret krieviem un citām Padomju Savienība un tās satelītvalstu tautām, tostarp lietas, kas saistītas ar noziedzīgo Augustovas aplenkšanas militāro operāciju;

bg) ANO ir pasludinājusi, ka piekļuve internetam ir cilvēktiesības, līdz ar to ES ir jānosoda Kremļa mēģinājumi bloķēt, kontrolēt un cenzēt interneta saturu un pat izolēt Krievijas iedzīvotājus no piekļuves internetam; ES ir jāpieprasa, lai globālie IT uzņēmumi, apsverot darbības Krievijas tirgū, ņem vērā šos nedemokrātiskos centienus;

bh) visbeidzot ES ir jāizveido saistošs tiesiskais regulējums, kas tai ļaus asi reaģēt uz kampaņām, kuru mērķis ir apdraudēt demokrātiju vai tiesiskumu, tostarp veicot mērķtiecīgas darbības pret tiem, kuri ir atbildīgi par šādām kampaņām; ES arī jāizstrādā efektīvas stratēģijas digitālās politikas jomā, lai izmantotu tehnoloģiju standartus un atvērto internetu ar mērķi brīvas telpas atbalstam un ierobežotu patvarīgiem mērķiem izmantotas tehnoloģijas; tādēļ ES būtu jāatbalsta atklātā pirmkoda tehnoloģiju, drošas komunikācijas pakalpojumu, decentralizētu platformu un jaunu, viegli pieejamu un uz privātuma aizsardzību vērstu, kā arī pievilcīgu sociālo mediju platformu pieejamība Krievijas iedzīvotājiem, vienlaikus paplašinot globālo tehnoloģiju standartus privātuma jomā, nosakot ētikas un juridiskus standartus, kas

signalizē par pamattiesību aizsardzības veicināšanu, un veicot darbu, lai panāktu masveida uzraudzības tehnoloģiju un invazīvu sociālās vērtēšanas sistēmu starptautisku aizliegumu, kā arī uzstājot uz autonomo ieroču sistēmu aizliegumu;

Iesaistīšanās Krievijas tautas un demokrātijas atbalstam: AP panākumi kā iedvesmas avots Krievijas tautai

bi) ES ir jāturpina stiprināt AP ar mērķi veicināt demokrātiju, tiesiskumu, pamatbrīvības, cilvēktiesības, reģionālo sadarbību un labas kaimiņattiecības; jo īpaši gaidāmajā konferencē par Eiropas nākotni ES varētu ierosināt ciešākas sadarbības stratēģiju, lai sagatavotos jaunajam impulsam ES austrumu kaimiņvalstu integrācijai Eiropā un atbalstītu sekmīgu, uz ES orientētu AP valstu attīstību, kas kalpotu par labu piemēru un stimulētu Krievijas iedzīvotājus atbalstīt demokrātiju; attiecīgi ES vajag saglabāt reālistisku skatījumu uz AP valstu dalību ES, tādējādi saglabājot to motivāciju turpināt reformas;

bj) ES ir jāturpina atbalstīt Ukrainu, Gruziju, Moldovu, Armēniju, Azerbaidžānu un Baltkrieviju ES politisko, demokrātisko, sociālo un tiesisko kritēriju izpildē, kas ir ES Līgumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas pamatā;

bk) visbeidzot, ES jācenšas izstrādāt vērienīgāku stratēģiju to AP valstu integrācijai, kurām ir asociācijas nolīgums ar ES; tādējādi ES motivēs ES asociētās AP valstis veikt ar ES saistītās reformas, tostarp piedāvājot tām modeli, kas balstīts uz principu "viss, tikai ne iestādes", sniedzot tām visas priekšrocības, ko sniedz ES integrācija, piemēram, piekļuvi ES kopējai politikai, ES finanšu resursiem un ES jurisdikcijai un paturot durvis atvērtas dalībai ES nākotnē;

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Austrumu partnerības un G7 valstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai, kā arī Krievijas Federācijas prezidentam, valdībai un parlamentam.